

152. ԿՆԿՏԻՔ

Սանամեր Շուշան էն մեկ օր չանգան կէրթա ժամ, կշտի կնիկ
կը հարցու.

- Շուշան, չըսօր չորի՞ն չանգըցար:
- Քավոր քուր, մեր թավլի մսուրն էր փլի, մեր մարդ կը շի-
ներ, ես վըր ձեռաց խզմաթ կէնենք, էնոքի չանգըցա:
- Քավոր քուր կը դառնա կշտի կնկան.
- Մսո՛ւրն է փլի:
- Կշտի կնիկ լե մեկել կնկան կըսե.
- Կըսին՝ Մսը՛րն է փլի:
- Ժամեն օր չելան, մեկ-էրկու սհաթ չետե մըջ գեղին ձենձնվեց
- Թե Մսրա քաղա՛քն է փլի:
- Պառվըներ լե զշքեր ուրանց կը տփեն, կըսեն.
- Ափսո՛ս, Մսրա շեն քաղաքն չորի՞ն է փլի:

